

III MONITORING PROCESA USVAJANJA NOVIH ZAKONA

Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija pokrenulo je javnu raspravu o Nacrtu zakona o informacionoj bezbednosti. U ranijim izveštajima ukazali smo na potrebu što skorijeg usvajanja ovog zakona, imajući u vidu sve veći broj i sve veću sofisticiranost hakerskih napada na informativne portale. Ovaj Nacrt se bavi, na opšti način, informacionom bezbednošću svih informaciono-komunikacionih sistema, sa naročitim osvrtom na bezbednost informaciono-komunikacionih sistema državnih organa. Informaciono-komunikacioni sistem je definisan kao elektronska komunikaciona mreža u smislu Zakona o elektronskim komunikacijama, kao uređaj ili grupa međusobno povezanih uređaja u kojima se vrši automatska obrada podataka, i kao računarski podaci koji se pohranjuju, obrađuju, pretražuju ili prenose putem mreža elektronskih komunikacija ili uređaja kojima se vrši automatska obrada podataka, a u svrhu njihovog rada, upotrebe, zaštite ili održavanja. Prema takvoj definiciji i medijski portali mogu biti tretirani kao informaciono-komunikacioni sistemi, a njihovi izdavači kao rukovaoci informaciono-komunikacionih sistema, te stoga mogu imati i određene obaveze. Pre svega, radi se o obavezama „preduzimanja odgovarajućih tehničkih mera zaštite kojima se obezbeđuje prevencija od nastanka incidenata, odnosno prevencija i minimizacija štete od incidenata koji ugrožavaju obavljanje delatnosti, a posebno u okviru pružanja usluga drugim licima”. Moglo bi se reći da svaki rukovalac informaciono-komunikacionih sistema ima obavezu da primeni tehničke mere, kako do štete uopšte ne bi došlo ili da bi ona bila minimizirana. Takođe, Nacrt zakona predviđa i osnivanje Nacionalnog centra za prevenciju bezbednosnih rizika koji bi pratio stanje o incidentima, pružao rana upozorenja, reagovao po prijavljenim incidentima (pružanjem saveta i preduzimanjem drugih potrebnih mera), analizirao rizike, podizao svest o značaju informacione bezbednosti, o rizicima i o merama zaštite. Efikasnost ovog tela zavisice od kadrovskih i finansijskih kapaciteta, kao i od tehničke osposobljenosti za prepoznavanje bezbednosnih rizika. Ono što je očigledno jeste to da medijski portali, ne čekajući osnivanje Nacionalnog centra za prevenciju bezbednosnih rizika, već sada moraju da porade na unapređenju svoje bezbednosne kulture, naročito zbog zabrinjavajućeg broja napada čiji smo bili svedoci u prethodnom periodu.